

ROMANIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.2836

Dosar nr.461/36/2010

Ședința publică de la 18 mai 2011

Președinte:

- judecător
- judecător
- judecător
- Magistrat asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de Agenția Națională de Integritate împotriva Sentinței nr.223/CA din 23 iunie 2010 a Curții de Apel Constanța - Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, se prezintă intimatul-reclamant Foleanu Paul Florin, fiind lipsă recurenta-pârâta Agenția Națională de Integritate.

Procedura completă.

Se prezintă referatul cauzei, magistratul asistent arătând că recursul a fost declarat și motivat cu respectarea termenului prevăzut de lege.

Având cuvântul, intimatul-reclamant Foleanu Paul Florin invocă excepția nulității recursului, arătând că recurenta-reclamantă deși a indicat motivele de recurs, nu le-a dezvoltat așa cum prevăd dispozițiile art.302¹ alin.1 lit. c din Codul de procedură civilă.

Înalta Curte, având în vedere dispozițiile art.304¹ din Codul de procedură care prevăd că "recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacata cu apel, nu este limitat la motivele de casare prevăzute de art. 304", respinge excepția nulității recursului, invocată de intimatul-reclamant, ca fiind nefondată și acordă cuvântul părții prezente în raportul cu recursul formulat.

Intimatul - reclamant Foleanu Paul Florin solicită respingerea recursului ca nefondat, arătând că SC Neptun Olimp SA nu este societate de interes național, astfel că nu au fost încălcate dispozițiile art.88 alin.1 lit.d din Legea nr.161/2003.

Totodată, intimatul-reclamant arată că SC Neptun Olimp SA este o societate cu capital majoritar de stat, acționarul majoritar al acesteia fiind Ministerul Turismului, însă nu a fost niciodată o societate de interes național.

Înalta Curte, în temeiul art.150 din Codul de procedură, reține cauza spre soluționare.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel Constanța reclamantul Foleanu Paul Florin a solicitat în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Integritate, anularea actului de constatare nr.320/1.L/2009 emis de pârâtă.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că actul de constatare a fost întocmit cu încălcarea prevederilor art.5 pct.8 și ale art.46 pct.2 din Legea nr.144/2007, pe fondul cauzei arătând că în mod greșit s-a reținut starea sa de incompatibilitate, întrucât SC Neptun Olimp SA nu este o societate de interes național.

Prin întâmpinare, pârâta Agenția Națională de Integritate a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată, depunând la dosar documentația care a stat la baza actului constatator.

Prin Sentința civilă nr. 223/CA din 23 iunie 2010 Curtea de Apel Constanța a admis contestația formulată de reclamantul Foleanu Paul Florin, în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Integritate și a anulat actul de constatare nr. 320/1.L/2009 emis de pârâtă.

Pentru a pronunța această soluție, Curtea de apel a reținut, în esență, că prin actul de constatare nr.320/I.I./2009 întocmit de Agenția Națională de Integritate s-a reținut că reclamantul Foleanu Paul Florin se află în stare de incompatibilitate din data de 16 aprilie 2009 și până în prezent, întrucât deține atât funcția

de consilier local cât și pe cea de administrator director la SC Neptun Olimp SA.

Referitor la apărările reclamantului privind încălcarea dispozițiilor art.46 alin.2 din Legea nr.144/2007, instanța de fond a apreciat că acestea sunt nefondate, având în vedere că actul de constatare i-a fost comunicat reclamantului la data 5 martie 2010, procedura de comunicare fiind reluată în data de 22 martie 2010.

Pe fondul cauzei, prima instanță a constatat că reclamantul nu s-a aflat în starea de incompatibilitate prevăzută de art.88 alin.1 lit.d din Legea nr.161/2003, întrucât SC Neptun Olimp SA a fost înființată prin. H.G. nr.1228/1990, din hotărârea de înființare nerezultând că societatea este de interes național și nici din datele furnizate de O.R.C. Constanța nu rezultă că după data înființării societatea a devenit de interes național.

Totodată, s-a mai reținut în considerentele sentinței atacate că prin Decizia nr. 415/2010 s-a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art.1-9 din Legea nr.144/2007, dispoziții ce au permis efectuarea verificărilor și a notei de constatare.

Împotriva acestei sentințe a formulat recurs pârâta Agenția Națională de Integritate, susținând că hotărârea atacată este nelegală și netemeinică, pentru următoarele motive, ce se încadrează în drept, din punct de vedere procedural în prevederile art. 394 pct. 9 și art. 304¹ Cod procedură civilă:

- în mod greșit instanța de fond a reținut că societatea comercială la care reclamantul și-a exercitat funcția de director și, respectiv, administrator, nu ar fi o societate de interes național, în sensul art. 88 alin. 1 lit. d din Legea nr. 161/2003;

- în mod nelegal a fost invocată Decizia nr. 415/14 aprilie 2010 a Curții Constituționale, prin care s-a constatat neconstituționalitatea art. 1-9 din Legea nr. 144/2007, având în vedere că procedura de verificare a stării de incompatibilitate a reclamantului s-a desfășurat anterior publicării acestei decizii.

Analizând actele și lucrările dosarului de fond, precum și motivele de recurs invocate, Înalta Curte constată că recursul este întemeiat, pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 88 alin (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri,

prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare "funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, asociat, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la regiile autonome și societățile comerciale de interes local înființate sau aflate sub autoritatea consiliului local ori a consiliului județean respectiv sau la regiile autonome și societățile comerciale de interes național care își au sediul sau care dețin filiale în unitatea administrativ-teritorială respectivă", este incompatibilă cu funcția de consilier local.

Conform art. 17 din Legea 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale "unitățile economice de interese republican se organizează ca societăți comerciale prin hotărâre a Guvernului, iar cele de interes local, prin decizia organului administrației locale de stat".

Cum societatea comercială Neptun-Olimp SA a fost înființată pe baza dispozițiilor Legii nr. 15/1990, prin H.G. 226/21 noiembrie 1990, **din interpretarea sistematică a textelor normative, rezultă că societatea este de interes național.**

De asemenea, este întemeiat și motivul de recurs privind greșita invocare a neconstituționalității art. 1-9 din Legea nr. 144/2007, stabilită prin Decizia nr. 415/14 aprilie 2010 a Curții Constituționale, publicată la o dată ulterioară încheierii actului de constatare, având în vedere că, potrivit art. 147 din Constituție, aceste decizii nu retroactivează.

Pentru considerentele menționate, cu referire la art. 312 alin. 1,2 și 3 recursul urmează a fi admis, modificându-se sentința atacată în sensul respingerii acțiunii formulate de reclamant împotriva actului de constatare a stării de incompatibilitate, ca neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul declarat de Agenția Națională de Integritate împotriva Sentinței nr.223/CA din 23 iunie 2010 a Curții de Apel Constanța - Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal.

Modifică, în tot, sentința atacată, în sensul că respinge acțiunea ca neîntemeiată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 18 mai 2011.

